

OLIMPIJSKI MAZAZIN

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET
MONTENEGRIN OLYMPIC COMMITTEE

Septembar, 2020.

**DUŠAN
SIMONOVIĆ**

Dobra igra naše
teniserke u
nastavku sezone

Dankin
put ka
vrhu

**FARUK
HADŽIBEGIĆ**,
selektor naše
fudbalske
reprezentacije

CRNA
GORΑ
DRUGA KUĆΑ

**ZAJEDNO
UNOVE
POBJEDE**

„LAVICE“
očekuje EP,
poseban
fokus
na Tokio

Strpljenje
najvažnije

Dušan Simonović ostaje na čelu
Crnogorskog olimpijskog komiteta

I unarednom
periodu
sponosom
ćemo slušati
crnogorsku
himnu i
gledati našu
zastavu
na jarbolu

Dušan Simonović dobio je novo povjerenje da bude na čelu Crnogorskog olimpijskog komiteta, jednoglasnom podrškom delegata na Skupštini, koji su mu dodijelili mandat do 2024. godine.

Nakon uspješnih godina međunarodne afirmacije, velikih rezultata, medalja sa najvećih takmičenja, olimpijskog srebra, slijedi izazovan period.

Olimpijske igre odložene za narednu godinu, kvalifikacije tek predstoje, pandemija koronavirusa je poremetila sve...

Simonović je, predstavljajući plan aktivnosti u budućem periodu, naglasio da je od prijema našeg Olimpijskog komiteta u olimpijsku porodicu, prošlo 13 „dinamičnih i uspješnih godina raznovrsnog, temeljnog, istražnog i dobro promovisanog rada naše krovne sportske asocijacije“.

Uspješne godine

„Pažljivim iščitavanjem našeg četvorogodišnjeg izvještaja vidimo koliko smo sveobuhvatno, pažljivo i posvećeno vodili računa da budemo prisutni u svim segmentima društvenog života, kroz aktivnosti koje su definisane Poveljom Međunarodnog olimpijskog komiteta i da budemo odgovoran partner Vladom u promovisanju osnovnih načela i vrijednosti olimpizma, kao i u praćenju i unaprijeđivanju sporta u Crnoj Gori, shodno ovlašćenjima utvrđenim Zakonom o sportu i drugim aktima koja uređuju ovu oblast“, naglasio je Simonović.

On je naveo da je, Crnogorski olimpijski komitet imao značajnu

MRAČEVIĆ: COK sve uradio da pomogne sportu

Potpredsjednik COK-a Boro Mračević istakao je da je COK u prethodne četiri godine uradio sve što je mogao da pomogne crnogorskom spotu.

“COK je u granicama svojih mogućnosti, podršku države i sponzora, uradio sve da pomogne sportu u četvorogodišnjem periodu, gdje je bilo vrhunskih rezultata i sjajnih događaja. Izazovi su bili veliki, a naše mogućnosti ograničene i vodili smo veliku borbu. Ovaj period, nažalost nije krunisan Olimpijskim igrama

zbog više sile na koju nijesmo mogli uticati. Ovo je prilika da zahvalim Dušanu Simonoviću na zdušnom radu, zahvalnost, naravno, i njegovim saradnicima i administraciji COK-a na odgovorenim izazovima, prije svega na organizaciji Igara malih zemalja Evrope. Bio je to ogroman podvig, poduhvat i uspjeh. Bili smo vrhunski domaćini, što daje za pravo da vjerujemo i da ubuduće možemo da organizujemo velika takmičenja“, kazao je Mračević.

ulogu u ostvarivanju politike razvoja sporta i sprovođenju javnog interesa u toj oblasti u našoj državi, zasnovanim na pravnim tekočinama Evropske unije, koji su tretirani u pregovaračkom poglavljju 26. Obrazovanje i kultura, koje je jedno od prvih privremeno zatvorenih poglavlja. Podsjetimo da se ovim poglavljem Crna Gore obavezuje na punu primjenu povelja i konvencija, a prije svega na primjenu principa i standarda koji su utvrđeni Olimpijskom poveljom, Poveljom evropskog sporta i Kodeksom sportske etike, sublimirane u Evropskoj povelji o sportu.“

U minulom periodu, istakao je Simonović, COK se iskazao kao odgovoran partner i ostvario je dobru saradnju, kako sa sportskim savezima tako i sa samim sportistima, pružajući im, u granicama mogućnosti, dobre uslove za pripremu i odlazak na

Olimpijske igre, kao i učešće na drugim važnim multisportskim međunarodnim takmičenjima pod pokroviteljskom MOK-a. „To smo uspjeli da ostvarimo obezbjeđivanjem olimpijskih stipendija, kako za ljetni tako i za zimski program, obezbjeđivanjem grantova za ekipne sportove, finansiranjem mini priprema, nabavkom kvalitetne opreme za naše sportiste i kompletnim finansiranjem njihovog učešća na pomenutim takmičenjima.

Pored toga, trudili smo se da pomognemo našim sportistima, savezima, klubovima i pojedincima i u skladu sa mogućnostima učestvovalismo u svim akcijama, koje i ne predstavljaju obavezu Crnogorskog olimpijskog komiteta, a koje smo prepoznali kao korisne za promociju olimpizma i sporta. Ta naša posvećenost prepoznata je, čini mi se, od svih - ne samo u

nacionalnim sportskim krugovima, već i u ukupnoj javnosti, kao i u međunarodnim asocijacijama - MOK-u i EOK-u, na šta smo jako ponosni“, kazao je on. Simonović je konstatovao da u posljednjih trinaest godina nije bilo takmičenja, niti međunarodnog skupa ili dešavanja na kojem nijesmo učestvovali kao sportisti ili sportske delegacije i snosili sve troškove za ta dešavanja.

„Posebno smo u minulom periodu ponosni na realizaciju projekta Igara malih zemalja Evrope, gdje smo sa najmanjim budžetom do sada organizovali zaista vrhunski događaj i najveće i najznačajnije sportsko takmičenje u Crnoj Gori, za šta smo dobili mnoge pohvale i priznanja i preporučili se za organizaciju novih velikih takmičenja“, naglasio je Simonović, naglasivši da je COK ostvario „jako dobru saradnju sa

našim savezima, ali i sa državnim organima, nevladinim sektorom, MOK-om, EOK-om, ANOK-om, sponsorima i medijima, što smatram izuzetnim uspjehom i dostignućem“.

Saradnja sa Vladom Crne Gore

Crnogorski olimpijski komitet će i narednom periodu raditi po ranije definisanim ciljevima i ambicijama, a program će, kao i do sada, predstavljati kontinuitet rada i aktivnosti iz prethodnog olimpijskog ciklusa, koji će se temeljiti na Olimpijskoj povelji, Zakonu o sportu i Statutu COK-a, kao i novim iskazanim potrebama i prioritetima crnogorskog sporta, naveo je Simonović.

„Obezbijedimo grantove za pojedine kolektivne sportove i stvarati sponzorski tim, koji bi pomogao realizaciju ove naše aktivnosti. Uradicemo novu kategorizaciju sportova i pokušati naći još pravedniji kriterijum za vrednovanje pojedinih sportova“, naglasio je Simonović uz napomenu da će COK insistirati „na boljim kriterijumima za raspodjelu sredstava sportskim organizacijama, kako bi ova raspodjela bila što pravičnija i odgovorila stvarnim potrebama pojedinih sportskih asocijacija“.

Kao i ranije, i u narednom periodu ćemo nastaviti dobru saradnju sa Vladom Crne Gore i njenim organima, težeći da stvorimo što bolje uslove za funkcionisanje sporta i sportskih asocijacija i insistirati na iznalaženju dodatnih sredstava (kroz razne forme finansiranja, ne samo budžetske) za finansiranje sporta.

Stipendije za najbolje i pomoći kolektivnim sportovima

Našu dobru saradnju sa nevladnim sektorom kroz nekoliko započetih projekata nastavljemo i u narednom periodu, sa ambicijom da ovu saradnju stalno proširujemo“, istakao je Simonović.

Potpredsjednik COK-a je naglasio da će se nastaviti „sa stipendiranjem najuspješnijih crnogorskih sportista, sa namjerom da se na što kvalitetniji način pripreme za nastupe u cilju ostvarivanja olimpijskih normi, uz potrebu tješnje saradnje sa savezima kako bismo stvorili još veći stepen odgovornosti za uložena sredstva.“

„Obezbijedimo grantove za pojedine kolektivne sportove i stvarati sponzorski tim, koji bi pomogao realizaciju ove naše aktivnosti. Uradicemo novu kategorizaciju sportova i pokušati naći još pravedniji kriterijum za vrednovanje pojedinih sportova“, naglasio je Simonović uz napomenu da će COK insistirati „na boljim kriterijumima za raspodjelu sredstava sportskim organizacijama, kako bi ova raspodjela bila što pravičnija i odgovorila stvarnim potrebama pojedinih sportskih asocijacija“.

Kao i do sada, jedan od prioriteta biće dobrasaradnja sa Fakultetom za sport, kazao je Simonović.

„Ono što smo u prethodnom periodu samo djelimično uspjeli da ostvarimo jeste učešće naših stručnjaka iz oblasti sporta na seminarima, simpozijumima, okruglim stolovima i sl., u zemljama i inostranstvu, u cilju sticanja novih znanja i vještina bez kojih savremeni sport ne može“,

UPRAVNI ODBOR

Na Skupštini COK-a izabran je i Upravni odbor, koji će kao i predhodni brojati 17 članova, a u kome nije bilo izmjena u odnosu na prethodni saziv.

U UPRAVNOM ODBORU SU

BORO MRAČEVIĆ

BOJANA POPOVIĆ

(POTPREDSEDJNICI COK)

DIMITRIJE RAŠOVIĆ

JOVICA REČEVIĆ

DRAGAN SAMARDŽIĆ

BOŽIDAR VUKSANOVIC

DEJAN BAJIĆ

VESELIN BAROVIĆ

MOMIR ĐURĐEVAC

BRANKO JOVANOVIĆ

DRAGAN KOPITOVIĆ

RAJKO KOSIĆ

DŽEMAL LJUŠKOVIĆ

VANJA MUGOŠA

CVETKO PAJKOVIĆ

RADMILA PETROVIĆ

U Nadzorni odbor reizabrani su Ratko Dedić, Miodrag Ivanović i Milivoje Radović.

podvukao je Simonović.

„I u narednom periodu, sportskoj autonomiji i nezavisnosti moramo posvetiti dužnu pažnju, jer na tome kroz razna dokumenta insistira i Međunarodni olimpijski komitet“, naglasio je.

Ulaganje u infrastrukturu
Ono što je dugogodišnja želja i potreba COK-a biće u agendi i u narednom, četvorogodišnjem periodu.

„Već dosta dugo, gotovo da je tako od početka, Crnogorski olimpijski komitet, ako izuzmemosadašnje privremeno rješenje, radi u neadekvatnim uslovima, te će jedan od prioriteta u budućem radu biti da kroz saradnju sa državom, trajno rješimo pitanje smještaja našeg olimpijskog komiteta“, navadio je Simonović.

Ulaganje u infrastrukturu je, takođe, potreba crnogorskog sporta.
„U periodu koji je za nama uspjeli smo da značajna sredstva uložimo u sportsku infrastrukturu - kroz igre malih zemalja gotovo 500.000 eura, te sa takvim aktivnostima i podsticajima planiramo da nastavimo“, kazao je Simonović.

Jedan od važnijih zadataka COK-a u budućem periodu je uključivanje što većeg broja građana, mlađih i djece u sportske aktivnosti.

„Posebnu pažnju, kao i do sada, poklonićemo radu sa volonterima“, kazao je Simonović.

„Njegovanje i jačanje saradnje sa državom, MOK-om, EOK-om i nacionalnim savezima, kao i nastavka dobre saradnje sa medijima, jer smo svi na zajedničkom zadataku, biće jedan od naših prioriteta. Dobri odnosi i relacije sa glavnim činocima olimpijske porodice kao i nacionalnim olimpijskim komitetima iz bližeg i šireg okruženja, biće predmet posebne pažnje“, poručio je Simonović, uz zaključak:

„Siguran sam da ćemo kroz realizaciju našeg programa ponovo biti svjedoci sjajnih rezultata naših sportista i s ponosom slušati crnogorsku himnu i gledati crnogorski barjak na jarbolu, a naše sportiste na pobedničkim postoljima“.

SIMONOVIĆ: Bićemo i dalje otvorena kuća za sve naše sportiste

Pripreme COK-a za Olimpijske igre u Tokiju, koje su pomjerene za godinu, već su počele, kazao je Dušan Simonović.

Crnogorski sportisti, olimpijski kandidati, imaju podršku krovne organizacije.

„Želimo da COK ostane otvorena kuća za sve sportiste i sportske radnike, da se za jedno dogovorimo, konsultujemo oko

planova i strategija naših zajedničkih aktivnosti. Tako je bilo i do sada, tako će biti i ubuduće“, kazao je on.

Simonović je rekao da vjeruje da će crnogorski sportisti i ubuduće imati uspjeha na najvećoj sceni, donositi medalje, ali naglasio da za državu kao što je naša i kolika je naša - i sami nastupi na velikim

MEDALJA JE NAJLJEPŠI NAKIT

Dug je period do početka rukometnog Evropskog prvenstva i prve utakmice „lavica“ protiv Francuskinja 4. decembra, ali nije ni predug da početkom oktobra ne pričamo o važnim stvarima.

Prije svega, naše rukometašice uželjele su se rukometu. Od decembra i Svjetskog prvenstva u Japanu bile su bez akcija. Upravo i zbog toga je ova sedmica višestruko važna jer će naš nacionalni tim u Danskoj - sa domaćinom, Francuskim (protivnici na EP) i Norveškom, odigrati prijateljske mečeve u okviru „Zlatne lige“

Ovo je lijepa vijest i uvertira za ono veliko što ih čeka, kao i umaru naredne godine u Podgorici - kvalifikacioni olimpijski turnir.

Motivi želja

- Generalno, sa ove tačke gledišta, daleko je prvenstvo i teško se baviti prognozama, a okupićemo se tek sada nakon dužeg vremena.

Ali, kada se vratim nazad i pogledam onu pravu sliku i djevojke koje su igrale u decembru prošle godine na Svjetskom prvenstvu, vidim veliku šansu na ovom takmičenju.

Onakav odnos i igra daje mi za pravo da razmišljam pozitivno. Jasno je, takođe, da ćemo zavisiti od više faktora.

Mnogo favorita na EP

- Na prvu loptu pomislila sam da je naša grupa najteža na EP. Ali, kada sam pogledala druge grupe vidjela sam i shvatila da svako svakoga može da pobijedi. S obzirom na situaciju, niko još uvijek nije na vrhunskom nivou. Očekujem neizvjesno i mnogo iznenadenja na EP - kazala je Jauković.

Mart asocira samo na kvalifikacije za OI

- U mislima su mi, naravno, kvalifikacije za Tokio. Sama riječ „mart“ asocira me na veliki događaj. Nije moglo biti

bolje od toga da ćemo igrati kod kuće. Evropsko prvenstvo je dobra uvertira za kvalifikacioni turnir - rekla je Đina.

Pogledajte samo kompletну sezonu, koliko imamo problema zbog virusa, koji bi mogao da odredi i sastav i na kraju krajeva, konačan ishod. Samo dan ranije pred EP, kada stvari budu jasnije, pričaćemo o ambicijama - poručila je Majda Mehmedović. Uželjele su se djevojke medalja, motiv više da od decembra stvari krenu na bolje.

- Dugo se nijesmo okitile medaljom, koja nam je bila najbliža u Japanu i lično sam to osjetila nakon dužeg perioda. Istinaje i da se napor, trud i odricanje godinama nije isplatilo, ali mogu stvari da se okrenu. Put do vrha zavisi od više faktora, a ono što nikad nije bilo pod znakom pitanja je želja. Nadam se da ćemo na Evropskom prvenstvu pružiti maksimum i da ćemo osjetiti ono vrijeme kada smo dolazile do vrha.

Naša sjajna reprezentativka smatra da će naredna godina biti godina izazova i uspjeha. - Jedva čekamo da počnu kvalifikacije za Olimpijske igre. Iskreno se nadam da ćemo uspjeti da dođemo do željenog rezultata. Iskreno i ovu generaciju vidim na OI. Ali,

otom-potom.

Pitali smo Majdu šta još nedostaje reprezentaciji da dođe do medalje i da li je baza veliki problem:

- Definitivno je baza najveći problem. Kod nas se radi kvalitetno, a raduje da su mnoge djevojke, nakon smjene generacije, dobine šansu. Prije svega, počele su da igraju u svojim klubovima, a vidi se pomak u nacionalnom timu. Dalje, mislim da nas nema dovoljno na visokom nivou, ali moram da pohvalim Jelenu Despotović, koja je bila najveće otkrojenje u Japanu. Izuzetno je porasla u rukometnom svijetu, a očekujem od još nekih djevojaka da na svakom prvenstvu budu bolje. Uz nas, nekoliko iskusnijih, vjerujem da ćemo složiti kockice. Porazi jačaju, a da li godine bez medalja gušće adrenalin?

- Poslije toliko medalja i pauze od istih, ostaje žal nakon svakog takmičenja. Ne mogu to da nazovem neuspjehom, ali kada se ne okiši medaljom ili kada je doхват ruke... Nije lako. Medalja je definitivno najljepši nakit i znam da ko god obuče crveni dres da motiva ne fali.

Mnoge mlade rukometašice koje dođu u reprezentaciju prvo osjeće veliku energiju - jasna je Mehmedović.

Nikome nije lako

Na šampionat Europe Crna Gora igraće sa Danskom, Francuskim i Slovenijom. Već neko vrijeme u sistemu francuske škole „lavica“ Đurđina Jauković.

U dresu Bresta polako hvatag zalet i, naravno, jedva čeka okupljanje nacionalnog tima.

- Ponovo ćemo biti zajedno i vjerujem da ćemo na najbolji način iskoristiti utakmice koje nas čekaju. Brzo će doći i Evropsko prvenstvo, a rezultat će zavisiti od situacije, najviše zbog virusa. Ništa se ne zna, a vidimo dobro što nas je sve snašlo - ispričala je nekadašnja članica Budućnosti. Rivali na EP su poznati.

- Uvijek nam prija Danska. Protiv njih imamo poseban motiv. Prijaće nam i navijači. Neće biti lako, grupa je paklena, znamo dobro kakve su Francuskinje i da Slovenke na svakom takmičenju igraju dobro. Moraćemo pametno da igramo. Najjači protivnik je upravo - Francuska.

- Primjetila sam da je svaka igračica, a mislila sam da nije toliko, zaludena rukometom. Rukomet je na prvom mjestu. Dosla puta kada izađemo zajedno pretežno pričamo o rukometu,

rivalima, detaljima, sistemom... Poznato je da vole brzo da igraju, što im omogućava duga klupa i vrhunske igracke na svakoj poziciji. Ali i oni imaju neke mane, što možemo da iskoristimo.

Korona virus je usporio sport, uveo ga u neizvjesnost. I Đina je, poput mnogih igracka Budućnosti, bila pozitivna na korona virus.

- Pogodilaje meni tenu situaciju, a mogu zamisliti kako je bilo rukometnicama Budućnosti. Srećom, nije sam imala simptome. Virus je uticao na fizičko, ali i na psihičko stanje, a

meni je draga što se djevojke polako vraćaju i sigurna sam da će im prijati sedmica utakmica u Danskoj. Istina, ne mogu još biti na nivou, ali polako, sve će se skockati na vrijeme. Sjajni smo svi da je zdravlje na prvom mjestu, što je i Budućnost pokazala.

RADNO LJETO „AJKULA“: Selektor Gojković i igrači udarili jake temelje za budućnost

Mudra odluka

Od trenutka kada su olimpijske kvalifikacije otkazane, stručni štab A tima, uz podršku Saveza, krenuo je u pripremu priprema za ljeto, ispostavilo se radno, kvalitetno i za sve igrače korisno.

Tri mjeseca vaterpolisti senior-skog i mlađeg pogona trenirali su u Igalu. Selektor Vladimir Gojković, sa saradnicima, odradio je dobar posao od kojeg će, vjeruju svi, imati benefite u budućnosti. U godini koja stiže vaterpolisti žele da se plasiraju na Olimpijske igre. Temelj je napravljen, razloga za vedrija razmišljanja ima još od januara kada su „ajkule“ na prvenstvu Evrope osvojile bronzano odličje. - Svi smo zahvalni Vaterpolo plivačkom savezu Crne Gore jer je u teškim mjesecima uspio da organizuje pripreme nacionalnih selekcija. Nije bilo lako organizovati sve ovo, zbog čega je za svaku pohvalu. Bili smo bez takmičenja

Veljo na novom zadatku

Nova Uprava VPK Primorac na čelu sa predsednikom Mlađanom Janovićem rješena je da pojača trenerški kadar kada je riječ i o mlađim selekcijama. Dogovorena saradnja sa proslavljenim crnogorskim vaterpolistom, kao i trenerom juniorske reprezentacije Crne Gore Veljkom Uskokovićem,

prvi je, ali i samo jedan od koraka u tom pravcu. - Sa izuzetnim zadovoljstvom prihvatio sam ideju predsednika Mlađana Janovića i sportskog direktora Antonia Petrovića da, sa sada već bogatim trenerskim iskustvom, pomognem u radu sa mlađim kategorijama mog

Jadranov rođendan

Plivački vaterpolo klub Jadran iz Herceg Novog proslavio je 98. rođendan. - Uvijek naprijed i sigurno, na više frontova, od 1922. do danas, odlika je je PVK Jadran, koji i u ovom teškom vremenu krize za čitav svijet, izazavene pandemijom, ima najveće zadovoljstvo da trenira preko 200 mladih. Svakodnevno u bazenu na Škveru je oko 250 polaznika, uz prvi tim i plivačku sekciju, koji strijeme i sanju evropska i svjetska takmičenja - istakao je predsjednik Skupštine kluba Boro Mračević uz čestitku dana kluba svim jadranašima.

Jokić šampion sa Hanoverom

Predrag Jokić, kao pomoćni trener Hanovera, osvojio je titulu u Njemačkoj. Nekadašnji kapiten „ajkula“ sa ovim timom slavio je u finalu protiv Špandaua (3:1). Trofej su podigli i crnogorski vaterpolisti, kapiten njemačke ekipe Aleksandar Radović, Darko i Uglješa Brguljan.

Stipendista COK-a - Kristina Rakočević, na Univerzitetu u Majamiju, traži formu za Tokio

Nikad neću odustati, treniraću dok ne odem na OI

Kristina Rakočević 2016. godine postala je junior-ska šampionka svijeta u bacanju diska.

Četiri godine kasnije odlučila je da se preseli u SAD, tačnije u Majami, gdje je dobila punu stipendiju od strane Univerziteta. Na Floridi ima odlične uslove da napadne rezultate i ono najvažnije - da se približi i prigrabi kartu za Olimpijske igre.

- To je moj san, neću odstatiti, jer sam borac i vjerujem. Treniraću sve dok ne odem na Olimpijske igre. Možda se to ostvari naredne godine, ali iako ne odem fokusiraću se na Pariz - kazala je naša atletičarka.

Malo je fali da upiše drugu godinu, studira psihologiju, dan joj je ispunjen, a sve dok korona nije ozbiljno priprijetila bila je u pravom ritmu.

- Florida je trenutno žarište korone, zato je nastava „online“, za

mene malo lakše, jer sada mogu da stignem sve i da završavam mnoge stvari. U početku, a došla sam u januaru, bukvalno sam od šest do 17 časova bila odsutna od kuće. Trčala sam sa predavanja na predavanja, od jutarnjeg do popodnevnog treninga. Uz

svakodnevni rad domaćih zadataka, imala sam malo vremena za nešto sporedno.

Malo je usporila ritam, ali ne i ambicije.

- Stigla sam početkom godine i imala sam baš dobar zalet. Motivacija je bila ogromna, ali me korona prekinula u pola posla. Prvo takmičenje u disku trebalo je da se održi 26. marta, a ja sam tada stigla kući. Prvo me sačekao karantin u Igalu, a onda i samozolacija... Sve sam stopirala, a i sve je od takmičenja bilo otkazano. Onda sam čekala da se sve ovo malo stiša i da me pozovu.

Stigla sam u SAD 7. avgusta, jer sam opet morala da odradim, ukupno treći, karantin. Ni tada nijesam ništa specijalno radila. Iskreno, sa minimalnim treningom se ne može održati forma. Onda sam počela početkom septembra da treniram. Sve ispočetka...

Lagano ulazi u priču oko treninga. Naporno je. Tijelo se još nije naviklo na rad.

- Za dvije sedmice počemo da bacamo, čemu se radujem, jer mi takvi treninzi nedostaju. Imaće Kristina problema oko takmičenja.

- Prvo takmičenje očekuje me 5. decembra u bacanju kugle, što mi nije fokus, a takmičenja u disku kreću tek od marta sljedeće godine. Nedostaje mi sve to, najviše sada, jer od septembra prošle godine nijesam se takmila. Trebaće mi dosta bacanja da vratim osjećaj.

U mislima je Tokio, svaki minut na terenu posvećen je cilju. - Dug je put do OI, ali ne odustajem. Neću se razočarati što god da bude, ali biće.

Uslovi na Univerzitetu su idealni. Sportski, stručni tim radi sa našom atletičarkom.

- U grupi nas je devet i sa nama radi bačački trener sa Univerzitetom - Kori Jang. Ustvari, imamo tim koji je sa nama i vrlo nam je posvećen - ispričala je Kristina. Dugo godina, nakon što je ostvarila uspjeh na SP, Kristina je odbijala da ode u Ameriku, iako je imala ozbiljne pozove sa jakih Univerziteta.

- Odbijala sam pozive, a danas mi nije gorko da priznam da sam pogriješila što ranije nijesam otisla. Prihvatom to kao grešku. Teško bi bilo daje drugačije. Ovo je prava odluka i čini mi se da sam se preporodila. Dobro se

osjećam, ljudi koji rade sa mnom su pažljivi. Onda kada završim trening i napustim teren niko mi ne dosađuje, ne oduzima vrijeme, svoj sam čovjek. Ali, na tenu su pravila jasna.

Prvi semestar Kristina je proveo u domu, koji je u avgustu napustila.

- Van sam kampusa, živim sa cimerima iz Indije i Brazila - predaju engleski i španski jezik na fakultetu. Odlučila sam da se više ne hramim u menzi, jer sam korigovala ishranu, a ovdje je hrana prilično zaslđena i ne odgovara mi. Za sad mogu sve

ovo da pokrijem i da mi ostane nešto sitno da funkcionišem. Dobro je što je školovanje kompletno pokriveno.

Stigla je sa solidnim poznajnjem engleskog jezika. U početku je bila u problemima, ali i ovu prepreku je savladala.

- Akademsko izražavanje i školski pojmovi su neka druga priča. Puno sam čitala da bih shvatila, ulazila u početničke greške konverzacije jer sam razmišljala kako našu riječ da prilagodom. Sada je lakše. Znam kako da se snađem, a i profesori su tu za pomoć.

Dankin put povratka u vrh: Uživam u tenisu

Danka Kovinić je godinu počela sa tri vezana poraza, prije nego što je koronavirus svijet „okrenuo naopačke“.

Nakon šest mjeseci prekida svih zvaničnih teniskih takmičenja, u situaciji koja je daleko od bezbjedne i opuštenje, najbolja crnogorska teniserka - sada veći i bez dileme - svih vremena, igra možda i najbolji tenis u karijeri.

Na pitanje šta se promjenilo, Danka iz Beograda, gdje se spremila za Roland Garros, odgovara: „Samopouzdanje - za 180 stepeni. Zrelija sam. Imam drugačiji pristup. Vjerujem. Ima mnogo faktora“.

Tenis je kompleksan sport, lijep i uzbudljiv, gospodski, ali istovremeno i surov. Greške se ne praštaju, jošako se prave u nizu. To je Danka osjetila veoma dobro. Prije četiri i po godine je bila 46. igračica svijeta, a kada se očekivalo nastavak puta ka vrhu, uslijedio je vrtoglav pad, do skoro 200. pozicije na WTA listi...

„Kada se uđe u krizu, nije lako izaći brzo. Možda Novak može, jer je on fenomen, da se digne za sedam dana, ja nisam mogla. Nisam se osjećala dobro na terenu. Jednostavno - nisam. I kada sam bila 90. na svijetu osjećala sam da igram kao da sam na poziciji broj 200, znala sam da sam u lošem ritmu, bila sam realna. Bio je to period lutanja, mijenjala sam trenere, putovala sa mamom na turnire, imala probleme sa organizacijom treninga i sparing partnerima“, sjeća se 25-godišnja Novljanka.

U tenisu, iako klasičnom individualnom sportu, tim i timski duh su neobično važni. Iza svakog uspješnog igrača ili igračice nalazi se ekipa ljudi - to je Danka dobila u teniskoj akademiji Janka Tipsarevića, čiji je član od prošle godine i gdje ima sve što uglavnom nije imala ranije.

I to je jedan od razloga njenog uspona, odnosno povratka.

„Zaista kod Janka ima sve uslove - i trenera, i fizioterapeuta, i sparing partnere, ali i podršku. Janko ima mnogo obaveza, ali i vremena za mene. A kada mi on, koji je bio osni na svijetu, kaže da imam kvalitet da budem još bolja i da se nađem među 20-30 najboljih, kako i da ja ne vjerujem u sebe. Sve to podiže samopouzdanje, što se vidi na terenu“.

Iako je 2020. počela porazima, u prvim kolima

Australijan opena, Akapulka i Montereja, kaže da je već tada osjetila da se vraća...

„Ja najbolje znam kako se osjećam na terenu i u kakvom sam momentu. U Montereju sam vidjela da sam u dobrom ritmu, zatim sam odradila kvalitetne treninge i sparinge u Indian Velsu, prije nego što je sve stalo. Ali, i u tome sam pronašla pozitivne stvari - provela sam vrijeme kući, u Crnoj Gori, sa porodicom, što mi je jako prijalo. Bila sam mentalno spremna da se vratim još bolja“.

Baš u tim trenucima vidjelo se koliko je dolazaku Tipsarevićevu akademiju bio pravastvar. Danka nesamodaje imala uslove za kvalitetan trening, već je dobila i šansu da se takmiči na, doduše nezvaničnom turniru - Pvenstvu jugoistočne Evrope, koji je osvojila sa svih deset pobjeda.

„Pobjede ulivaju samopouzdanje, ali to je, ipak, bila samo priprema. Ja sam i na tim mečevima, protiv realno slabijih igračica od mene, posebno na početku osjećala da mogu bolje. Pobjeđivala jesam, ali sam i pretrčavala lopticu, kasnila na riternu... Ja volim da igram turnire, jednostavno - samo sam tada maksimalno fokusirana i „napeta“. Kod mene je ogromna razlika između treninga i sparinga i zvaničnih mečeva. Iako sam odlično trenirala i bila spremna, ja sam na Indian Velsu, u meču koji sam izgubila od Zvonareve na startu, dobila jaku upalu mišića. To je samo zato što sam se poslije dugo vremena vratila u takmičenje, pa je moje tijelo reagovalo na taj način. Dvadeset dana kasnije odigrala sam devet mečeva za deset dana i osjećala se fizički sјajno, što znači da sam se prilagodila i da radim ono što volim“, kaže Kovinić.

Kako je tekao put povratka na najveću scenu. Nakon poraza od Zvonareve, uslijedila je pobjeda nad Australijankom Kabrerom u prvom kolu US opena, pa poraz od Poljakinja Magde Lineti u meču u kome je propustila veliku šansu da dođe do treće runde Grand slama turnira, prvi put u karijeri. Skoro tri sata je trajao meč, Danka vodila 4:2 u taj-brejku trećeg seta, a na kraju izgubila 2:1.

„Mnogo teško mije paotaj poraz. Imala sam priliku da prvi put dođem do 3. kola Grand slama“, iskrena je Danka.

Ipak, taj poraz je nije poremetio, naprotiv.

Sa mnogo samopouzdanja se vratila u Evropu, u Istanbul, gdje je prije četiri godine igrala finale. Sada je zaustavljena u četvrtfinalu, tjesnim porazom od Eženi Bušar.

„Kad sam završila taj meč, osjećala sam se tako da sam željela odmah da izađem na teren i da opet igram sa njom, uvjerenja da bih pobijedila“, kaže Danka.

U tom porazu bilo je, međutim, i dobrih stvari - da je pobijedila i došla do polufinala, ne bi mogla da učestvuje na velikom rimskom turniru, odnosno ne bi stigla da igra kvalifikacije.

„Konsultovala sam se sa svojim timom da li da idem u Rim, ili da odmorim. Odlučili smo da idem, iako me odmah po dolasku čekao prvi kvalifikacioni meč“.

Uspješno je prošla kvalifikacije, a u glavnom žrijebu stigla do treće runde, eliminisavši Belindu Benčić, desetu igračicu svijeta.

„Lijepa pobjeda, ne znam da lije i najveća u karijeri, jer sam 2016. pobijedila Robertu Vinči, koja je tada bila osma na listi. Ali, vidim da je pobjeda nad Benčić izazvala veliku pažnju, možda i zbog toga što me dugo nije bilo“, iskrena je Kovinić, koja je, kaže, dobila veliki broj poruka podrške i želja da nastavi put ka vrhu.

U Rimu ju je zaustavila Elisa Mertens, ali planovi su ostali isti.

„Moj cilj je da u svaki naredni meč uđem sa ciljem da pobijedim i da se borim za svaki poen, kao i da uživam u igri, kao što uživam sada. Dokle će stići - zavisi od mnogo faktora, ali imam osjećaj da mogu. Idem korak po korak, želim da dođem u top 50, pa u top 30. To su neki planovi. Na WTA turu je sve moguće, nije velika razlika između igračica. Možda prvih 10-15 djevojaka odskaču, ostale su približno istih kvaliteta. I nije nestabilnost ono zbog čega ima uspona i pada, iznenadujućih rezultata, već jednostavno - izjednačenost u konkurenciji. I u tome u vidim svoju šansu“, zaključila je Danka.

U vrhu eks-Ju tenisa

Danka Kovinić je u vrhu ženskog tenisa tenisa na eks-Ju prostorima. Nema više šampionki, kakve su bile Ana Ivanović i Jelena Janković, na najvećoj sceni sada su druge djevojke, među kojima je i naša igračica. Od teniserki sa ovih prostora bolje rangirane od Danke samo su tri Hrvatice Petra Martić i Dona Vekić, te Slovenka Polona Hercog.

„Drago mi je da vidim da ljudi cijene to što radim i kako predstavljam Crnu Goru. Jedina sam teniserka iz Crne Gore, uvijek sa ponosom to ističem i mnogo mi znači kada vidim da se moj trud i želja da uspijem prepoznaju“, ističe Danka.

Selektor fudbalske reprezentacije Crne Gore Faruk Hadžibegić kaže u intervjuu za Olimpijski magazin da ga optimizam nikad nije napuštao

U CRNOJ GORI SAM KAO USVOJOJKUĆI

Prije 14 mjeseci preuzeo je kormilo fudbalske reprezentacije Crne Gore, ekipu je pod njegovim vođstvom ostvarila nekoliko dobrih, nekoliko manje dobrih rezultata, zahvatio ga je period koronavirusa koji je natjerao sve fudbalske radnike, a naročito selektore - da maksimalno improvizuju, od novembra prošle do septembra ove godine uopšte nije imao priliku da okupi tim...

I nakon svega što je prošao, ali i onoga što tek treba da prođe, Faruk Hadžibegić sa zadovoljstvom poručuje - uživa u Crnoj Gori! - U Podgorici su mi ukazali povjerenje, a s druge strane, dali su mi priliku da radim posao koji volim. Izvanredno su me prihvativi svi - fudbalska vlada, da je tako nazovem, igrači, javnost. Sa zadovoljstvom mogu da kažem da se u Crnoj Gori osjećam kao u svojoj domovini - istakao je 62-godišnji Sarajlija.

Nakon što je njegova, povredama desetkovana selekcija prošle kvalifikacije za Euro - iako već izgubljene - završila sa tri poraza i jednim remijem, Hadžibegić je nedavno u C Ligi nacija krenuo u novi ciklus.

Novi ciklus zapravo je i novi početak - odavno se naša reprezentacija nije našla u nižem domu evropskog fudbala, sa tako niskoragnanim reprezentacijama.

Dva cilja - prelazak u B Ligu nacija, ali i izgradnja tima koji će u narednom periodu nositi igru naše selekcije, Hadžibegić je dobro počeo, pobedama na Kipru i u Luksemburgu.

- Kod nas je i dalje na sceni proces smjene generacija, pokušavamo da ga sprovedemo na što bezbolniji način. U prošlom periodu, ali i sada, naš najveći problem su povrede ključnih igrača - Savića, Jovetića, Vešovića... koji su nam jako bitni u ključnim mečevima. Jovetić i Savić su se vratili, zaigrali obojica nakon duže vremena, i

„Posljednji Farukov penal“

Neposredno prije nego što je jula prošle godine preuzeo kormilo crnogorske fudbalske reprezentacije, Faruk Hadžibegić se našao na filskom platnu.

I to kao glavna uloga dokumentarca - „Posljednji Farukov penal“.

Autori filma Edin Islamović i Armin Čolaković pokušali su da daju odgovor na pitanje na

koji su promašili penal. I danas me ljudi pitaju za to. To će sigurno ostati u istoriji fudbala. Kada sam skoro dolazio u Sarajevo, avionom preko Beograda, pa automobilom preko Hrvatske u Bosnu i Hercegovinu. Od Beograda, na carini, pa kroz dio Hrvatske i onda u Bosni mi pričaju o penalu, kako carinici na prelazima, tako saobraćajna policija. Čak smo se i slikali - pričao je Hadžibegić.

odmah smo zabilježili dvije pobjede. Oni su pravi lideri na terenu, kada su tu i atmosfera je bolja, mlađi igrači igraju bolje, imaju na koga da se ugledaju. Nadam se da će nas povrede što manje pratiti, da ćemo na rasloganju imati sve fudbalere, naročito ključne - kazao je Hadžibegić.

Jedan od ciljeva u Ligi nacija je iskupljenje za loša izdanja iz kvalifikacija za EP, koje je naša selekcija završila samo s tri osvojena boda.

Idobrojekrenulo, ali je Hadžibegić morao da se vrati na prethodni odgovor, komentarišući taj cilj.

- Motiv i želja su uvijek bili prisutni, ali iako izbjegavam to, moram opet da kažem da su nam uvijek falili igrači koji kvalitetom podižu nivo naše igre. I opet nismo bili kompletni u septembru, žao mi je zbog toga, ali uradićemo sve da opravdamo to što nosimo grb Fudbalskog saveza Crne Gore i da vratimo povjerenje u nas - kazao je Hadžibegić.

Period je koronavirusa, sve reprezentacije su oslabljene zbog toga, ali se odsustvo posebno odražavaju na reprezentacije sa malim fondom fudbalera, među kojima je i Crna Gora.

Šta donosi budućnost - pravi odgovor нико ne može da ponudi.

- Situacija sa koronavirusom zaključila je i nas starije, najiskusnije,

Niko se još nije suočio sa ovim. Iskreno, strah me je za zdravlje. Ne možemo puno da uradimo, osim da se čuvamo, a istovremeno da nastojimo da se sponašamo što je moguće normalnije - ističe Hadžibegić.

U takvim, neizvjesnim uslovima pandemije, Crna Gora čeka oktobarske mečeve u Ligi nacija, protiv Azerbejdžana i Luksemburga kod kuće, u kojima bi pobjede mogle da donesu i matematički plasman u viši dom evropskog fudbala, plasman u društvo selekcija poput Norveške, Češke, Irske, Srbije, Rusije, Švedske, Turske...

- Uprkos svim problemima sa nedolaskom fudbalera, kao i povredama, veliki sam optimista. Možda sam zbog tog optimizma i kritikovan, ali ja sam takvog karaktera i neću da ga mijenjam. Sada smo u grupi C, ali treba da budemo prvi ako hoćemo da kažemo da smo nešto napravili. Drugo ili treće mjesto ne vrijede

ništa. Da bismo bili prvi, jedina je garancija da slavimo u svih šest utakmica - istakao je selektor Crne Gore.

Dino Islamović, napadač koji je tek debitovao za Crnu Goru, ali i još mlađi Sead Hakašanović, pa golman Matija Šarkić - neki su od fudbalera koji bi u godinama koje predstoje trebalo da nose našu reprezentaciju.

U potrazi za fudbalerima koji bi osvježili tim, Hadžibegić se ne libi da „zahvati“ i iz domaćeg šampionata, iako je kvalitet upitan pa za sada bira uglavom iskusnije fudbalere.

- Uvijeksam bio pristalica pružanje šanse mlađim igračima, kao i fudbalerima iz domaće lige. To je moj princip. Ne smijemo da zaboravimo mlađu reprezentaciju Crne Gore, koja je ostvarila ubjedljivu pobjedu u Kazahstanu, koja ima interesantnih fudbalera i koji će u budućnosti biti osnovica A reprezentacije - zaključio je Hadžibegić.

Crna Gora - veliki izvor talenata, Tanjević je životni učitelj

Faruk Hadžibegić prati crnogorski sport i sportiste, ne samo fudbal i fudbalere, i ne samo otkada je na kormilu reprezentacije...

- Crna Gora je uvijek bila nevjerojatan rasadnik velikih sportista,

ne samo fudbalera. Koliko je samo u velikoj Jugoslaviji bilo asova iz Crne Gore u svim sportovima. Drago mi je da je vaterpolo reprezentacija Crne Gore osvajala medalje na velikim takmičenjima,

rukometnice takođe, što znači da se kontinuitet stvaranja velikih igrača nastavio i otkada je zemlja samostalna. To je velika stvar i tako će biti i ubuduće - ističe Hadžibegić. Posebno izdvaja, kako naglašava,

svog kućnog prijatelja iz Sarajeva. - Bogdan Tanjević je moj ljubimac. Rastao sam i razvijao se uz njega, iako je on bio košarkaški trener, a ja fudbaler. Boša je neka vrsta životnog učitelja.

ŠINZO ABE:

Doveo je Igre u Tokio i ustupio mjesto novom premijeru

„U ovome smo zajedno. Hvala vam na povjerenju“, kazao je 7. septembra 2013. premijer Japana Šinzo Abe.

Koji minut ranije, saznao je da je Izvršni odbor Međunarodnog olimpijskog komiteta u Buenos Airesu dodijelio Tokiju organizaciju Olimpijskih igara 2020. godine.

Ipak, spletokolnosti, nije dozvolio predsjedniku Vlade sa najdužim stažom u istoriji Zemlje izlazećeg

Sunca da na toj funkciji dočeka najveći svjetski sportski sajam.

Objektivnih: zbog pandemije korona virusa Igre su odgođene za 2021.

Subjektivnih: Šinzo Abe je 28. avgusta podnio ostavku na premijersko mjesto zbog zdravstvenih problema.

Za njegovog nasljednika je 16.

U SUSRET TOKIJU

OLIMPIZAM IKORONA II

septembra imenovan Jošihide Suga.

„Želim da zahvalim premijeru Jošihide Sugi koji je već iska- zao privrženost bezbjednosti i uspješnosti Olimpijskih igara Tokio 2020, naredne godine“, napisao je u čestitki Tomas Bah,

prvi čovjek Međunarodnog olimpijskog komiteta.

„Siguran sam da će, uz konti- nuiranu ličnu podršku premijera, Olimpijske igre biti svjetlo na kraju mračnog tunela u kome se

čovječanstvo našlo. Olimpijske

igre Tokio 2020 će poslati snažnu poruku nade i životnosti svijeta, a

Međunarodni olimpijski komitet će stajati uz Japan na svakom ko- raku tog puta.“

Nepuni pet mjeseci nakon prvog obraćanja olimpijskom pokretu povodom pandemije korona virusa, pred- sjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomas Bah je još jednom „urbi i orbi“, objelodano razmišljanja i stavove u autorskom tekstu oslovjenom sa „Ol- impizam i korona II“, objavljenim 22. septembra.

„Ono što sada vidimo je da je sport široko prepoznat kao esencijalni faktor u borbi protiv pandemije, koja se i dalje vodi u brojnim zemljama. Sport je, takođe, prihvaćen kao sastavni dio rješenja za oporavak od krize“, navedeno je.

Bah podsjeća na činjenicu da se sport vratio na terene širom planete.

„Pozitivan prijem tih događaja jasno pokazuje da sport, kao sastavni dio naših života, ne nedosta- je samo sportistima i sportskim

Svjetlo na kraju tunela

„To će da budu Igre koje će da pobijede Covid, svjetlo na kraju tunela“, kazao je 7. septembra potpredsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Džon Kouts, potvrđujući da će Olimpijske igre početi 23. jula 2021.

Nešto ranije, izvršni direktor Organizacionog odbora Toširo Muto je kazao da je moguće da će

se Igre održati pred ograničenim brojem gledalaca, ali da će se domaćin potruditi da izbjegne mogućnost da tribine budu prazne.

Umjesto toga, svečanosti otvaranja i zatvaranja Igrala biće pojednostavljene, a možda bude smanjen i broj članova sportskih delegacija zemalja učesnica.

mogućnost skorašnjeg razvoja vakcine.

„Na jednoj strani, posljednje sedmice su pokazale da je moguće organizovati velike sportske događaje na siguran način i bez vakcine. Sa druge strane, moramo da shvatimo da metodologija te- stiranja i vakcina nisu „srebrni metak“ koji bi riješio sve naše prob-

leme. Još neznamo kakav bi uticaj imala potencijalna vakcina. Ipak, uzimajući u obzir sve, postoje do- bri razlozi za umjereni optimizam.“ Predsjednik MOK-a je poručio da će olimpijski pokret nastaviti da usko saradjuje sa Svjetskom

zdravstvenom organizacijom, medicinskim i ostalim naučnim stručnjacima, farmaceutskim kompanijama, kao i sportskim forumima sa iskustvom organizovanja događaja u doba pan- demije.

„Pokazali smo tokom prethodnih mjeseci da smo jači zajedno. U tom duhu solidarnosti, mo- ramo da nastavimo da dajemo svoj doprinos zaustavljanju viru- sa i oporavku od krize“, zaključio je Bah.

Nada osvjetjava naš put

Kada je 12. marta 2020. u drevnoj Olimpiji pored ruševina hrama boginje Here zapaljen olimpijski plamen, zbog predostrožnosti bez gledalaca, ko je mogao i da naslutiti šta će sve da uslijedi.

Po scenariju, koji je u sjencu prijetnje virusom korone trpio izmjene, baklja je sedmicu kasnije na stadionu Panatinaiko, poprištu prvih modernih Olimpijskih igara, predata japanskim domaćinima Igrala u Tokiju. Simbol mira i nade trebalo je da tokom 121 dana obide Zemlju izlazećeg Sunca, i posjeti svih 47 prefektura i 859 opština.

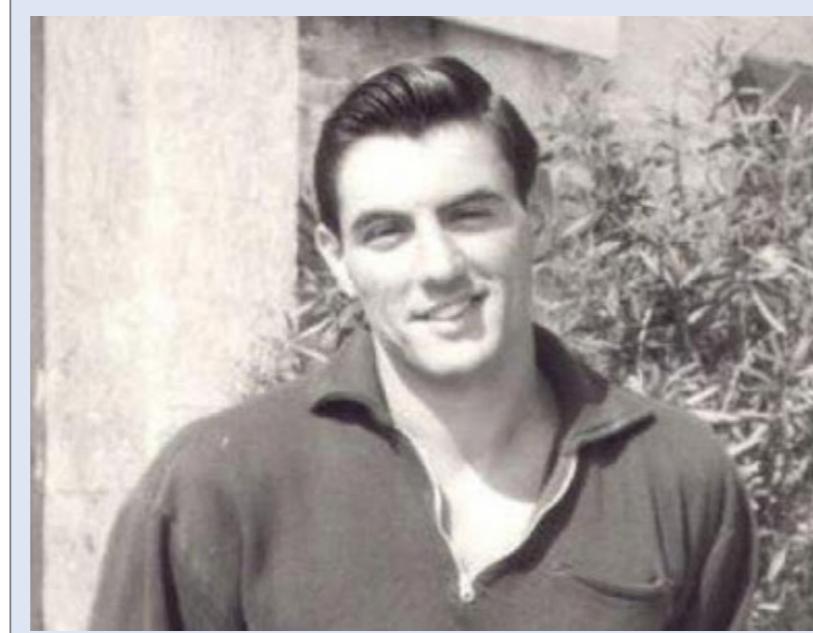
Odgađanje Igrala, odgodilo je i turneu, koju su organizatori nazvali „Nada osvjetjava naš put“. Jedna od posljedica pandemije je da će se olimpijski plamen zadržati u zemlji domaćinu duže

nego ikada ranije.

Što su preuzimljivi Japanci iskoristili: od 1. septembra baklja je dostupna javnosti u Japanskom olimpijskom muzeju u Tokiju.

„Uvjeren sam da će predstavljanje olimpijskog plamena u simboličnom smislu biti podstrek našoj naciji“, kazao je Jamašita Jasuhiro, predsjednik Japanskog olimpijskog komiteta. Baklja će biti čuvana u muzeju do 1. novembra.

SJEĆANJE NA CIKOTU

Među 14 sportista SFR Jugoslavije koji su Olimpijske igre u Tokiju 1964. godine napu- stili sa olimpijskim medaljama, bio je i jedan iz Crne Gore - znameniti vaterpolista novskog Jadrana Božidar-Cikota Stanišić.

Iako neporažena u 8 mečeva (7 pobjeda i remi

sa Mađarskom), ekipa koju je selektirao Ko-

toranin Boško Vuksanović je osvojila srebro.

„Zadnjeg smotra dana igrali protiv Italije, vodili 2:0, ali je u posljednjih dvadesetak sekundi Toni Nardeli nekako izgubio loptu i iz kontre primimo gol. Koštalo nas je zla- ta, ali i tako je bilo dovoljno za nadu, jer je

Mađarima trebala pobjeda od tri razlike

protiv Sovjeta“, prisjećao se Cikota, a zapisavao Slavko Krstović, autor knjige Vater-

polo, ponos Crne Gore.

„Mi smo s Mađarima igrali neriješeno, jed- nostavno, ispuštili smo ih. Vodili smo 3:0, ej, nigdje ih nije bilo, a onda Sandić promaši, pa skrivi četverac. Na poluvremenu su gubili od SSSR-a, ali je onda stvar u svoje ruke preuzeo sudija. Pusti Španac Batale, nikada ga neću zaboraviti. Izmislio je četverac, pa isključio jednog ruskog igrača i na kraju je bilo 5:2, baš koliko je Mađarima trebalo za zlato. Poslije

se dokazalo da je bio kupljen, doživotno su ga diskvalifikovali iz vaterpola, ali Mađarima ostadoše medalje.“

Ogorčeni, jugoslovenski vaterpolisti nisu htjeli da prime odličja.

„Čitava je bruka nastala. Koja ceremonija,

OLIMPIJSKI HEROJI: Karmelo Entoni

ISKUSTVO KOJE SE NE MIJENJA NI ZA ŠTA NA SVIJETU

Kažu da se za zlato rđa ne hvata. Za Karmela Entonija je još od srednjoškolskih dana, provedenih u Ouk Hil akademiji u Virdžiniji, važilo da je košarkaško zlato.

Zvuči i logično da ga je 2003. na NBA draftu, poslije samo sezone provedene na koledžu Sirakuza, kao superdarovitog 19-godišnjaka odabrao klub koji nosi nadimak „grumenje“ - Denver Nagetsi.

„Pogada i iznutra i spolja...

Nesebičan je igrač koji može da asistira bilo iz kretnje, bilo sa niskog posta“, pisalo je na sajtu NBA lige o njemu kao jednom od najuzbudljivijih američkih talenata.

Ali, karakter tesan na ulicama Bruklina, neprilagođenost, nesporazumi sa trenerima, pa i igrački egoizam, učinili su da svoj štof ne pretvoriti u šampionsko odjelo.

Nikada nije osvojio NBA prsten. Nikada nije ni igrao u velikom finalu: najdalje je stigao do završnice Zapada (sa Denverom 2009).

Nikada nije bio MVP sezone; izvjesno je da nikada i neće biti. Nikada se nije našao u prvoj petorci, mada je dugo bio uvrštavan u uži krug najboljih NBA igrača.

Čak je dočekao da sredinom svoje četvrte decenije, nakon što ga se Hjuston odrekao, godinu bude van parketa, neželjen, prije nego što ga je u novembru 2019. prigrlio Portland.

Reklo bi se, rđa se nahvatala na njemu. Ali, nije i neće na njegov učinak u

američkoj reprezentaciji. Po kome je jedinstven.

Velika karijera

Karmelo Entoni je, metaforički rečeno, na Olimpu - najtrofejniji je košarkaš u istoriji Olimpijskih igara. Debitovao je još 2004. kada je na Igrama u Atini učestvovao u osvajanju bronzane medalje. Kraće: u neuspjehu.

„Bilo je posramljujuće“, prisjećao se tog iskustva, tokom koga je dijelio svlačionicu sa Timom Dankanom, Lebronom Džeјmsom, Alenom Ajversonom, Stefonom Marberijem...

„Nosim gorak ukus u ustima, kao da sam pojeo grejpfrut ili nešto slično.“ Entoni će gorčinu sprati u desetak godina koje će uslijediti. Od Atine, nije propustio nijednu najveću svjetsku sportsku smotru, a on i Amerikanci znaju samo za zlata - u Pekingu (2008), Londonu (2012) i Riju (2016).

U Brazilu je postao prvi košarkaš u istoriji sa tri najsjajnija odličja, postajući istovremeno i najefikasniji američki reprezentativac ikada.

„Naravno, svi mi koji igramo u NBA ligi imamo za cilj da osvojimo titulu“, rekao je.

„Ali, svake godine dobijamo šampiona; svake sezone imate šansu da se borite za naslov. Olimpijske igre su jednom u

četiri godine. Jednog dana kada završim sa igranjem moći ću da se osvrnem i da kažem, čak i ako ne budem osvojio NBA prsten, da sam imao veliku karijeru.“

Noseći dresove Denvera, Njujorka, Oklahoma, Hjustona i Portlanda Karmelo je odigrao 1.114 utakmica u regularnom dijelu NBA sezone, sa prosjekom od 23,6 poena, 6,5 skokova i 2,9 asistencija.

Na Olimpijskim igrama upisao je 31 utakmicu, uz 10,8 poena i 4 skoka u prosjeku. Njegovih 336 poena su najviše što je postigao neki američki olimpijac. U razdoblju od 12 godina, igrao je u reprezentaciji i sa Kobijem Brajantom, Krisom Polom, Djeđonom Kidom, Djeđnom Vojdom, Krisom Bošom, Djeđom Hardenom, Kevinom Durentom, Raselom Vestbrukom, Andreom Igudalom, Kajrijem Irvingom, Polom Džordžom, Dremondom Grinom, Klejom Tompsonom, Džimijem Battlerom...

„Bilo je ovo zabavno putovanje. Bila je ovo zabavna vožnja. Vidio sam obje strane medalje. Bio sam i u gubitničkom timu, ali i osjetio kako je osvojiti tri zlata“, kazao je krajem avgusta 2016. oprštajući se od nacionalnog tima.

„Ne bih ovo zamjenio ni za šta na svijetu.“

Takmičenje koje može da odredi budućnost boksa u Crnoj Gori

Sedam mjeseci pošto je bilo prvobitno određeno, Budva će okupiti najbolje evropske boksere u mlađim kategorijama. Evropsko prvenstvo je trebalo da se održi još u maju, ali je iz opravdanih razloga i zbog pandemije koronavirusa moralo da bude prvo otkazano, a onda i pomjerenovo za neka bolja vremena.

Sada je situacija sa koronavirusom još složenija nego što je bila, ali Bokserski klub Budva, kojem je povjerena tehnička organizacija, s optimizmom čeka takmičenje koje će se u crnogorskoj metropoli turizma održati od 11. do 23. novembra.

- Pripreme za Evropsko prvenstvo idu planiranim tokom, iako je pandemija ostavila trag. Najviše se to vidi po nedostatku takmičenja, ali bokseri su svjesni da na taj problem nije moglo da se utiče, niti da zavisi od nas. Zato sve ovo vrijeme veoma zrelo treneraju i idu ka željenoj formi kako bi bili spremni za EP - kaže trener BK Budva Nikola Ružić.

I Budva je spremna da dočeka najbolje boksere u Evropi u mlađim kategorijama.

- Mislim da smo imamo kapacitet da iznesemo kvalitetno organizaciju ovog velikog takmičenja. I Budva kao grad domaćin ima za to sve neophodan potencijal, uz sve bezbjednosne mјere koje moraju da budu preduzete zbog situacije u kojoj se nalazimo - kaže trener BK Budva Nikola Ružić pred EP za mlađe kategorije

Mislim da imamo kapacitet da iznesemo kvalitetno organizaciju ovog velikog takmičenja. I Budva kao grad domaćin ima za to sve neophodan potencijal, uz sve bezbjednosne mјere koje moraju da budu preduzete zbog situacije u kojoj se nalazimo - kaže trener BK Budva Nikola Ružić pred EP za mlađe kategorije

situacije u kojoj se nalazimo - kaže Ružić.

Najavljen je dolazak više od 40 reprezentacija, pa su kvalitet, velika borba i neizvjesnost zagaran-tovani.

- Bez dileme, konkurenčija će biti izuzetno jaka, jer se boks u uzrastu mlađih veoma malo razlikuje od zrelog seniorskog boksa. Mnogo smo rada uložili u generaciju koja će nas predstavljati, te sa pravom imamo i velike ambicije. Ne bih želio da im ovo bude neki dodatni teret, ali moram da istaknem da se najviše očekuje ujedno od najiskusnijih takmičara - Bojane Gojković, Petra Lješevića i Miloša Krasnića - jasan je Ružić.

Evropsko prvenstvo bi trebalo da pokaže i Crnoj Gori i šire da li je boks u našoj zemlji na pravom putu, ističe Ružić.

- Vjerujem da bi uspjehom mogli da smatramo osvajanje makar jedne medalje. Mada, iskreno mislim da su nam mogućnosti mnogo veće - zaključio je Ružić.

Odbojkaški savez i Podgoricu čeka organizacija EP za kadetkinje

BOŠKOVIĆ: OSCG JE SPREMAN ZA NAJVEĆI IZAZOV

Podgorica će od prvog do devetog oktobra biti domaćin Evropskog odbojkaškog prvenstva za kadetkinje.

Nema sumnje da Odbojkaški savez Crne Gore čeka veliki izazov, prvo u pripremi, a onda i kada kerne turnir koji će se održati u dvije dvorane - Univerzitetskoj i „Verdeu“.

Izazov je veći i samim tim što dolazi u jeku pandemije koronavirusa, ali u OSCG napominju da su spremno ušli u ovaj projekat.

- S obzirom na to da se prvi put susrećemo sa ovom cijelokupnom situacijom i krizom, sigurno da je veoma zahtjevno organizovati bilo koje takmičenje, a posebno kada ste domaćin Evropskog prvenstva i najboljim selekcijama u ovom uzrastu na Starom kontinentu. Organizacioni tim OSCG je iskusni u organizacijama međunarodnih takmičenja, mi kao Savez svake godine organizujemo turnire pod pokroviteljstvom Evropske odbojkaške asocijacije i siguran sam da ćemo na najbolji mogući način odgovo-

ČAKAR: Želimo da opravdamo očekivanja

Crnogorske odbojkašice će igrati u grupi 1 protiv Italije, Slovenije, Turske, Bugarske i Slovačke, dok su grupi 2 Rusija, Bjelorusija, Njemačka, Srbija, Rumunija i Poljska.

- Nakon nekoliko mjeseci bez oboijke uslijed pandemije Covid 19, sa velikim entuzijazmom i pozitivnom energijom smo krenuli s pripremama. Cilj nam je da ispunimo očekivanja stručnog štaba, ljudi iz Saveza i navijača. Nadam se da ćemo to uspjeti uz puno rada i strpljenja i da ćemo ostvariti što bolji plasman - rekla je Majda Čakar, korektor reprezentacije.

riti i ovom velikom izazovu - rekao je generalni sekretar OSCG Ivan Bošković.

Kakav je protokol i koje mјere moraju da se poštuju?

- CEV je usvojio higijenski protokol, koji je obavezan da se poštuje na svim takmičenjima, pa tako i na ovom. Naravno, najvažnije su nacionalne mјere za suzbijanje širenja COVID-19, ali ćemo sprovesti i CEV-ov protokol, a svi učesnici, od igrača pa do sudija i zvaničnika, moraće da imaju po

dolasku negativan PCR test. Angažovaćemo poseban organizacioni tim koji će se baviti tim stvarima. Ekipa će biti smještene u dva hotela i biće jedini gosti u njima. Insistiraćemo i na tome da ne napuštaju hotel za vrijeme održavanja takmičenja - navodi Bošković.

Kakvi će biti uslovi u dvoranama, da li će ekipе imati redovne kontrole pred mečeve i treninge?

- Prijе svakog dolaska u dvoranu mjeriće se temperatura svakom

članu ekipa i organizacije. Biće obavezno nošenje maski, rukavica (tu se misli na čistač tarafleksaa i dodavače lopti), dezinfekcija ruku, držanje distance, kao i dezinfekcija lopti i klupa između svakog odigranog seta, dezinfekcija autobusa... - kaže Bošković.

Koliko Odbojkaškom savezu znači povjerenje krovne organizacije što je dalo Podgorici domaćinstvo?

- Sama dodjela organizacije EP, a posebno imajući u vidu da ćemo biti sami organizatori (imamo veliki broj slučaja da su organizatori dvije zemlje), govori u prilog tome koliko Evropska odbojkaška konfederacija cijeni dosadašnji rad OSCG. I to je nagrada za sve prethodne mnogobrojne organizacije međunarodnih takmičenja koje smo imali. Nama kao Savezu je ovo najveća organizacija i veoma je značajna za crnogorskog obojkaša, a posebno će značiti i našim mlađim odbojkašicama, koje su na ovaj način dobile priliku da se takmiče sa najboljim selekcijama u Evropi u svom uzrastu.

Predsjednik MOK-a Bah i čelnici EOK-a čestitali Simonoviću

Predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomas Bah i vršilac dužnosti predsjednika Evropskog olimpijskog komiteta (EOK) i generalni sekretar ove organizacije uputili su čestitke Dušanu Simonoviću na njegovom reizboru za predsjednika Crnogorskog olimpijskog komiteta.

- Srdačno Vam čestitamo na zasluženom, ponovnom izboru za predsjednika, zajedno sa Vašim potpredsjednicima Borom Mračevićem i Bojanom Popović, kojima čete, nadamo se, proslijediti naše čestitke. U ovim kriznim vremenima vrlo je važno da Evropski olimpijski pokret može da računa na posvećene i iskusne lidere kao što ste Vi, i mi smo sigurni da će Vaša zemlja,

zahvaljujući Vašem iskustvu i vještinama, moći da izđe na kraj sa ovom neprilikom, te da će olimpijski sport dostići nove visine.

</div

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET